

ผลของชุดกิจกรรมเคลื่อนไหวประกอบเพลง ที่มีต่อทักษะการใช้กล้ามเนื้อใหญ่
ของเด็กดาวน์ซินโดรม ในสถาบันราชานุกูล

โดย

นางสาวริกา	แก้วน้ำ
นางสาวสุพรทิพย์	ภุมมา
นางประทีป	สุทัศน์
นางสาวรังสิมา	อุดมกิจ

กลุ่มงานการศึกษาพิเศษ สถาบันราชานุกูล กรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข

บทคัดย่อ

ของสมค
สถาบันราชานุกูล

ชื่อเรื่อง ผลของชุดกิจกรรมเคลื่อนไหวประกอบเพลง ที่มีต่อทักษะการใช้กล้ามเนื้อมัดใหญ่ ของเด็ก
ดาวน์ซินโดรม ในสถาบันราชานุกูล

THE EFFECT OF MUSIC MOVEMENT ON GROSS MOTOR SKILLS OF CHILDREN
WITH DOWN SYNDROME IN RAJANUKUL INSTITUTE

เจ้าของผลงาน นางสาวริกา แก้วน้ำ นางสาวสุพรทิพย์ ภูมิมา
นางประทีป สุทัศน์ นางสาวรังสิมา อุคมกิจ

หน่วยงาน กลุ่มงานการศึกษาพิเศษ สถาบันราชานุกูล

ปีที่ดำเนินการ ปี พ.ศ. 2553

หลักการและเหตุผล เด็กดาวน์ซินโดรมมีพัฒนาการทางด้านร่างกายล่าช้ากว่าเด็กปกติในวัยเดียวกัน โดยเฉพาะทักษะการใช้กล้ามเนื้อมัดใหญ่ เช่น กล้ามเนื้อแขน ขา ไม่แข็งแรง เด็กจึงจำเป็นต้องได้รับการกระตุ้นความแข็งแรงของกล้ามเนื้อมัดใหญ่ส่วนต่าง ๆ ของร่างกายด้วยการเรียนการสอนที่สามารถส่งเสริมทักษะกล้ามเนื้อมัดใหญ่ ซึ่งได้มีผู้ศึกษาถึงกิจกรรมเคลื่อนไหวประกอบเพลง และการเรียนการสอนแบบบูรณาการ ดังนี้ วารุณี สกุลภารักษ์ (2549) ได้ศึกษาการจัดกิจกรรมการเคลื่อนไหวประกอบเพลงที่มีต่อการพัฒนาทางด้านร่างกายของเด็กปฐมวัย พบว่า เด็กปฐมวัยมีพัฒนาการทางด้านร่างกายสูงขึ้น อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 และได้มีผู้ศึกษาเด็กกลุ่มอาการดาวน์ ทวีพร วรรณ (2552) ศึกษาความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดใหญ่ของเด็กกลุ่มอาการดาวน์ในระดับอนุบาลโดยการใช้กิจกรรมการเล่นแบบบูรณาการและการเสริมแรงทางบวก คณะผู้วิจัยจึงได้ออกแบบการสอนให้อยู่ในรูปแบบของชุดกิจกรรมเคลื่อนไหวประกอบเพลงที่มีส่วนช่วยในการพัฒนาทักษะกล้ามเนื้อมัดใหญ่ของเด็กดาวน์ซินโดรม ซึ่งภายในชุดการสอนประกอบด้วย แผนการสอนแบบบูรณาการ สื่อการสอน และแบบประเมินทักษะกล้ามเนื้อมัดใหญ่

วัสดุและวิธีการ ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ เด็กดาวน์ซินโดรม ช่วงอายุ 9-15 ปี กลุ่มงานการศึกษาพิเศษ สถาบันราชานุกูล ปีการศึกษา 2553 จำนวน 23 คน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็น เด็กดาวน์ซินโดรม อายุ 9-15 ปีกลุ่มงานการศึกษาพิเศษ สถาบันราชานุกูล ปีการศึกษา 2553 จำนวน 8 คน ได้มา โดยมีเกณฑ์คัดเลือกเด็กที่ทำคะแนนจากแบบประเมินต่ำกว่า 50 เปอร์เซนต์เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย ชุดกิจกรรมการเคลื่อนไหวประกอบเพลง 8 กิจกรรมคือ กิจกรรมที่ 1 บูชาพระอาทิตย์ กิจกรรมที่ 2 กบกระโดดก้าวไกล กิจกรรมที่ 3 มาร์ชฝึกแสนอร่อย กิจกรรมที่ 4 สนุกนักบันเทิง กิจกรรมที่ 5 มาเล่นกีฬาพาเพลิน กิจกรรมที่ 6 สามัคคีร่วมมือ กิจกรรมที่ 7 ออกกำลังกายแข็งแรง กิจกรรมที่ 8 Exercise เพื่อการพัฒนา หากค่าความเที่ยงตรงของแบบประเมินทักษะกล้ามเนื้อมัดใหญ่ โดยผู้เชี่ยวชาญพัฒนาการเด็กดาวน์ซินโดรม และแผนการสอนในชุดการสอน โดย

ผู้เชี่ยวชาญทางด้านการศึกษาพิเศษ ตรวจสอบแล้วน่าจะแนบที่ได้จากการลงความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
ทั้ง 6 ท่านมาหาค่า IOC ข้อที่ได้มากกว่าหรือเท่ากับ .05 จึงถือว่าใช้ได้ นำชุดกิจกรรมการเคลื่อนไหว
ประกอบเพลงในกลุ่มตัวอย่าง 8 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 วัน วันละ 45 นาที ทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง สถิติ
ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และการทดสอบ
สมมติฐานด้วยการประมวลผลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป The Wilcoxon Matched-Pairs Signed-Ranks Test
สรุปผลการศึกษา พบว่าเด็กดาวน์ซินโดรม ช่วงอายุ 9-15 ปี หลังการฝึกจากชุดกิจกรรมการเคลื่อนไหว
ประกอบเพลงมีต่อทักษะการชักกล้ามเนื้อมัดใหญ่ค่าคะแนนของทักษะสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญที่ .05

- ข้อเสนอแนะ**
- การออกกำลังกายควรทำอย่างต่อเนื่อง สม่ำเสมอ ติดต่อกันทั้ง 8 กิจกรรม
 - เพลงที่ใช้ในการประกอบกิจกรรมควรเป็นเพลงที่เด็กคุ้นเคยหรือฟังได้ชัด มีจังหวะ
และทำนองที่เข้าใจ
 - การออกกำลังกายโดยใช้เพลงประกอบกิจกรรมทำได้กับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ
ทุกประเภทขึ้นอยู่กับผู้นำไปใช้ จะเลือกเพลงและท่าทางอย่างไรเพื่อให้เหมาะสมกับร่างกาย ความแข็งแรง
ของกล้ามเนื้อของเด็ก และความปลอดภัยของกล้ามเนื้อ